

ANDRÁS+KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

V. évfolyam 3. szám

2008. október

Ősz van

Beérett a termés
Gyönyörű ősz van!
Fénylik az október délután.
Beérett a termés,
nincs már gyümölcs a fán.

Ökörnyálból ezüst fonódik,
zizegnek a sárga levelek.
Gyönyörű ősz van!
Minden csendes, megelégedett.

A fák, a föld, a virágok
megadták, amit csak lehetett,
de mi megadjuk-e egymásnak?
Erre feleljünk, emberek!

Petrőcz Mária



„Az Úr legyen előttünk, hogy jó utat mutasson nekünk!

Szeptember 6-án ismét útra keltek a tihanyi zarándokok, hogy köszöntsék az andocsi Szűzanyát. Erről kérdeztük a zarándoklatot néhány éve újra indító szervezőt, Csizmazia Bulcsut.

- Hány éve is indult, mikor kezdődött az andocsi zarándoklatok felelevenítése?

Először 2003-ban zarándokoltunk el Andocsra, akkor nagyon sokat szerveztem, hogy jól sikerüljön, hogy aztán mindenkinek legyen kedve eljönni majd másodszor és harmadszor is. Egész sokan voltunk, majdnem harmincan. Nagyon szép és megerősítő dolgok történtek velünk az első alkalommal. A legmeghatóbb az volt, amikor a Madarasi erdőn egy férfi kocsival elment mellettünk, leparkolt az út szélén visszafutott hozzánk és elkérte a zászlót, hogy szeretné vinni egy kicsit. Amikor az autó mellett elmentünk, édesanyját láttuk, ahogy zokog. Az emelkedő tetején, amikor visszaadta a zászlót csak annyit mondott, köszöni, hogy vihette. A másik nagyon fontos esemény minden évben hűségesen, a pusztaszemesi hívekkel való találkozás. Soha nem tudom felérni ésszel, ahogyan az ottani asszonyok, emberek, fiatalok bennünket minden körülmények között várnak. Olyan nyilvánvalóvá válik az oka ezeknek a találkozásoknak, hogy itt sem tudom elhallgatni. Ők Krisztusért látnak vendégül bennünket. Semmi más kapcsolat nincsen közöttünk, de ez az egy minden másnál erősebb. Ezek az élmények, találkozások megerősítettek abban, hogy ezt minden évben meg kell csinálni, ugyanúgy, ahogyan régen a tihanyiak tették.

>> Folytatás a 3. oldalon >>

ÜNNEPEK, ESEMÉNYEK:

Kézfogas (Egyházi iskolás
öregdiákok találkozója)
November 8. 10 órákor
(Freund Tamás agyukatató)

Szent Ányos ünnepe
November 17. 17 órákor
(Várszegi Asztrik OSB Főapát úr)

**A Tihanyi Apátsági Templom
Kórusának adventi áhitata**
December 14. 16 órákor

TETŐTÉRI ESTÉK

November 21. 17 óra
Tardy János: Örökségünk a természet

December 19. 17 óra
Korzenszky Richárd OSB



Tihany Község Önkormányzata 2008. augusztus 20-án „Tihany díszpolgára” címet adományozta Richárd atyának.

Tósoki Imre polgármester úr adta át a kitüntető oklevelet és a vele járó gyűrűt, majd elmondta, hogy ez a cím az önkormányzat által adományozható legnagyobb kitüntetés. Az ünnepségen részt vett Suchmann Tamás is, a Balaton Fejlesztési Tanács elnöke, aki példaértékűnek nevezte azt a tevékenységet, amelyet Richárd atya végez Tihanyban és az egyházban. A méltatásban elhangzott, hogy Dr.Korzenszky Richárd karizmatikus személye nemcsak vallási és kulturális vonatkozásban jelentős. A tevékenysége nyomán létrejövő rendezvények sok embert vonzanak Tihanyba. Következetessége, elhivatottsága példaértékű, szellemisége iránymutató. Az utóbbi évtizedben mérhetetlenül sokat tett a Balaton régió legkiemelkedőbb építészeti és kulturális értékeért, a Tihanyi Bencés Apátságért, valamint Tihany vallási és kulturális értékeinek megőrzéséért. Az egyházközség nevében gratulálunk Richárd atyának.

Tisztán és szeretettel

Még október van, de rövidebbek már az éjszakák, mint a nappalok. Halottak napja közel van. Nem tudjuk sem a napot, sem az órát, amikor nekünk is át kell lépnünk a halál sötéttségén, hitünk és reményünk szerint az Élet világosságába.

Közeledik az Úr eljövételének ideje. Az egyházi év hamarosan véget ér, s ránk köszönt ismét az adventi szent idő. Az eljövendő Krisztusra tekintünk, őrá, akinek működése által megkezdődött közöttünk az Isten országa, aminek beteljesedését várjuk. Vajon mit vár tőlünk Krisztus? Vajon szépen gondozott műemlékeket, gondosan őrzött kerteket, vagy talán a szellemi szorgalom kézzel fogható eredményeit?

Erre is szükség van. Elsősorban azonban újra és újra megtérést vár tőlünk. Mert amikor újra eljön, hitet szeretne találni, és olyan cselekedeteket, amelyek a hittel ájtart szeretetből fakadnak.

Míg várunk az új égre és új földre, megérinti száraz lelkünket az Isten kegyelme. Nem ézengéssel és harsogással. Sokszor egészen csendesen. Úgy jön el hozzánk, mint egy ismeretlen, akárcsak hajdanában a tó partján azokhoz az emberekhez, akik tudták, kicsoda ő. Ugyanazokkal a szavakkal szólít meg minket: Te pedig kövess engem. Hitet kíván tőlünk és cselekedeteket, amelyeket nem hagyhatunk másokra és nem hagyhatunk másorra. Itt és ma kell tisztán és szeretettel élnünk.

Korzenszky Richárd OSB

Fogadj el engem Istenem, szent ígéd szerint...

Nagyboldogasszony ünnepének vigíliáján szerzetesi fogadalomtételre gyűltek össze a hívek és a magyar bencés család tagjai a Tihanyi Bencés Apátság magaslátán. Ahogy egykor a tanítványokat, úgy 2008 augusztusában Barkó Ágoston és Mihályi Jeromos novícius testvéreket is meghívta egy „hegyre” az Úr, hogy egy életre szóló találkozásban részesítse őket. A két fiatal ezzel életének egyik meghatározó állomásához érkezett: egyszerű fogadalmat tettek az Istennek szentelt életre. A hegyre menetel sohasem könnyű. A világtól való eltávolodás áldozatokkal jár. Ők azonban tudatosan vállalták ezt, hiszen a szerzetesség a felemelkedés és egyben az áldozatok útja. Dr. Korzenszky Richárd perjel szentbeszédében hangsúlyozta a döntéshozatal komolyságát: habár a fogadalom, amelyet aláírásukkal is megerősítettek, csak ideiglenes, mégis ugyanolyan teljes elköteleződést, odaadást kíván, mintha egész életre, és nem csak három évre szólna. Hiszen a szerzetesi élethivatás lényege a belső lelki élet tökéletesedése. Ehhez az evangéliumi tanácsok, az engedelmesség, állhatatosság és szerzetesi ételalakítás hármasságának vállalásán keresztül vezet az út, amely az Isten iránti mind teljesebb szeretet megvalósítása egy életen át.

Szent Benedek Regulája egy zsoltárverssel fejezi ki a szerzetesi odaadást, a fogadalom titkát és örömet: „fogadj el engem, Istenem, szent ígéd szerint, hogy neked éljek és ne szégyeníts meg engem, hisz Tebenned bízom, Uram.”

Ahogy a tanítványok a színváltozás hegyén megtapasztalt találkozás után nem tétlenkedtek, hanem visszatértek megszokott környezetükbe, úgy a mai kor szerzetesét is munkálkodásra hívja az Úr. Ágoston és Jeromos testvérré most az egyetemi tanulmányok befejezése vár Budapesten. Mi pedig kérjük az Úrtól, vezesse őket továbbra is, hogy egykor az Ő hazájának gyermekei lehessenek, és adja meg, hogy életpéldájukkal sokakat vonzzanak Istenhez!
Kicsák Tamás és Adrienn



2. OLDAL

Ezt hozta az ős

Hús gyümölcsöket
üvegtálon. Nehéz, sötét-smaragd
szőlőt, hatalmas, jáspisfényű körtét,
megannyi dús, tündöklő ékszerét.
Vízcsöpp iramlík egy kövér bogyróról,
és elgurul, akár a briliáns.
A pompa ez, részvételen, derült,
magába-forduló tökéletesség...”

/Kosztolányi Dezső/



Amikor beköszönt az ős, az esős napok, és egyre inkább beszorulunk a lakásba, elkezdek gondolkodni rajta, vajon mivel lehet lefoglalni a gyerekeket bent a szobában? Tudom, lesznek napok, amikor mindenféle újabb ötletekkel kell előállnom, hogy a gyerekeket lefoglaljam. Különben csak heccelnek és rosszkodnak egy idő után. És persze a házimunka sem maradhat el. *Az a tapasztalatom, hogy ha nem bánom, hogy kétszer olyan hosszú ideig tart a munkám és bevonom őket a takarításba, sütésbe-főzésbe, azzal mindenki jól jár.* Örülök, mert időt tudok tölteni a gyerekeimmel, és a munkáimmal is haladok. A gyerekek boldogok, mert foglalkozom velük, és ráadásul - ha egy kicsit oda odafigyelek - közben fejlesztgetem is őket.

A fejlesztő pedagógia ma egy nagyon virágzó tudományág. Sok kutatási eredménnyel, újabb és újabb módszerekkel. *Olyan részkapességeket céloz meg, amelyek hiányában a többi képesség nem tud kialakulni, és ezért zavarokat okoz.* Nehéz elképzelni például, hogy a tájékozódási képesség nélkül a gyermek írásában jelentkezhetnek problémák, mert nem tudja elhelyezni a lapon a betűket. A sorrend és ritmus képessége a beszédfejlődésben játszik fontos szerepet.

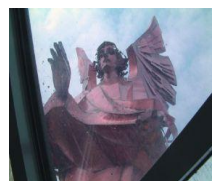
A szorulásos gyerekeken, úgy segítenek a szakemberek, hogy iszappal hagyják összekoszolni magukat, vagy habos kézzel kenegethetik az asztalt...stb. *Nagyon érdekes számomra ezeket a fejlesztő eljárásokat felfedezni a hétköznapi munkafolyamatokban.* Amikor együtt sütünk, hagyom, hogy ők vegyék elő a mérleget, a cukrot, lisztet, kanalat, megtanuljuk, mi miután következik: először kötény, azután szakácskönyv...stb. (tájékozódás és sorrend). A finommozgásokat fejleszti a tésztagyúrás, vagy a tepszi kikenése vajjal. (Tudom minden vajjas lesz, de titkon még a szorulást is oldom, csak nem habot használok hanem vajot, sőt ujjal rajzolhatunk is a vajba...stb.) A nagyobbak már figyelni tudják mi hány deka, vagy gramm, és közben megtanulhatunk egy-két új szót, pl.: kelesztés, tojás fehérje...így a szókinccsüket is fejlesztgetjük. És persze önfegyelmre is nevelem, ha meg tudjuk várni, hogy kisüljön a tészta és nem nyalakodunk bele! Teregetéskor megtanuljuk a színeket és a számokat: most két kék csipeszt kérek, máskor három sárgát; a kerti munka segít a napok, hetek, hónapok és évszakok megtanulásában, és locsoláskor ahogy hozzák a vizet, az egyensúlyuk is fejlődik...és még sorolhatnánk. Ki-ki felfedezheti munka közben ezeket a részkapességeket, és bár sokszor nem is tudjuk fejleszteni őket. Elsődlegesen, mi szülők vagyunk a gyerek fejlesztőpedagógusai, és ha így nézzük ezeket az esős, borús napokat, talán gyorsabban el is telnek, és mi is élvezzük azokat! Szép őszt kívánok mindenkinek.



(Cs. Török Hanna)

A NEGYEDIK FŐANGYAL

Isten kegyelméből már kétszer is járhattam Csíkszeredán, a Makovecz Imre által tervezett új, sok tekintetben rendhagyó templomban. Egyik érdekessége az üvegkupola, amelyen négy angyal szobor tartja fölénk áldó kezét. A kérdésre, tudják-e kik ők, mindkét csoport rávágta: - Gábiel, Rafael és Mihály főangyalok - két hete, szept. 29-én volt ünnepük. De vajon ki lehet a negyedik angyal, akit sem énekkárosok, sem ministránsok nem ismertek? A negyedik arkangyal neve Uriel, nevének jelentése: Isten Fénye, Isten Tüze, lángja, mert rávilágít a helyzet lényegére. Előrejelzéseket ad életünkkel kapcsolatban, felhívja a figyelmet különböző veszélyekre. Ő segít, ha nem találjuk belső békénket, ha félelmeinktől szeretnénk szabadulni. Megnyugtat, ha dühösek, idegesek vagyunk. Ő képes segíteni nagy természeti katasztrófák idején. Különböző tanulmányok, vizsgák írásánál erősíti az isteni fohászt. „Uriel Arkangyal tölts el engem békével, szüntesd meg félelmeimet, hozz békét a világba...Uriel Arkangyal, segíts, hogy másokat szolgálhassak, és eleget tegyek isteni céloknak, és add, hogy megtapasztalhassam az emberek segítségének örömet...”



Csizmazia Zsolt

„Az Úr legyen előttünk, hogy jó utat mutasson nekünk!

- Mi készített arra, hogy nekikezdd a zárándoklat újáélesztésének?

Murci nagybátyám készített egy interjút nagyszüleimmel, amiben ők részletesen elmesélik, hogy hogyan zajlottak régen az andocsi zárándoklatok. Nagyon megörültem ennek az interjúnak. Addigra Katával már jó párszor a gyimesi kereszthaljával zárándokoltunk el pünkösdkor a csiksomlyói búcsúba. 2003 volt az első év, hogy ezt nem tudtuk megtenni, mert Virág lányunk megérkezett. Nagyon hiányzott mindkettőnknek az a lelki töltekezés, amit az ember egy zárándoklaton kap. Így elmentem Apához és a Mamához, és szóban is részletesen kikérdeztem őket a régi zárándoklatokról. Kovács Tibi édesanyja, Erzsi néni a régi zászlót újávararta, hogy azt tudjuk magunkkal vinni.. Valójában három dolog készített arra, hogy újra indítsuk ezt a zárándoklatot. Elsősorban az, hogy mindenkinek, nekem mindenképpen, szüksége van évente egy ilyen komolyabb Isten felé fordulásra. Másodszor szerettem volna a nagyszüleimnek örömet szerezni azzal, hogy a tihanyiak újra járnak Andocsra. Szerintem sok tihanyi embernek és asszonynak nagyon örülne a szülője, nagyszülője, ha rendszeresen Istenhez fordulna a saját falujának a közösségével, mint ahogyan azt apáink, nagyapáink tették. Ezzel meg is érkeztünk a harmadik okhoz. Úgy hiszem ez egy lehetőség arra, hogy közösségünket az Isten elé és égi pátrónánk, a Szűzanya elé vigyük, neki ajánljuk. Ez lehet család, barátság, szerelem. Nagyon szeretném, ha ez a zárándoklat Tihany faluközösségének felajánlása lehetne.

- Hogyan értékeled az idei 2008-as zárándoklatot?

Egy zárándoklaton mindenki más ajándékot kap. Olyat, amire nem számít, olyat, amit csak olyantól kaphatunk, aki jobban ismer bennünket, mint mi saját magunkat. Egy ideje, amióta rányílt a szemem ezekre a dolgokra, minden zárándoklaton kapok feladatot a hétköznapiakra. A zárándoklat értelme, hogy kiemeljen a megszokott környezetemből és rávilágítson, új fényben mutassa meg számomra, hogy hogyan élek is valójában. Ez az idén is megförté, de nem szeretném elárulni, hogy milyen dolgokra hívta fel ez a zárándoklat a figyelmemet, mert ezek nagyon személyes dolgok. Azt azonban elmondhatom, hogy eddig idén voltunk a legtöbben, és nagyon nagy elfogadást tapasztaltak a résztvevők egymás között. Idén azt éreztem, hogy ez a kicsi közösség kezdi megtanulni, hogy mi az a zárándoklat és az Istentől jutalmakat kap ezért. Ez persze nem más, mint hogy elfogadjuk nem csak magunkat olyannak amilyenek vagyunk, hanem egymást is. Egymásban is tiszteljük az Isten mását.

- Mit gondolsz a folytatásról?

A részéről azt, hogy én hűségesen fogom csinálni, amíg bírom. Idén először elkezdtem embereket buzdítani arra, hogy jöjjenek el. Ez azt jelenti, hogy nem csak felajánlottam nekik ezt a „program lehetőséget”, hanem megpróbáltam rávenni őket arra, hogy jöjjenek el, mert szükségük van rá, hogy zárándokoljanak. Nem gondolom, inkább csak remélem a folytatással kapcsolatban, hogy sokan rátalálnak erre az útra, és segíteni fogja őket abban, hogy boldog életet élhessenek.

- Mi az üzenete ennek a közel 70km-es közös imádságnak!?

Nagyon jó ez a kérdés, mert eddig csak arról írtam, hogy ez belülről mit jelenthet, az üzenet viszont kifelé, másoknak szól. Sokszor éreztük azt az úton, hogy jel vagyunk. A zárándoklatunknak, az a jelentése, hogy mi hisszük, hogy számunkra a boldogságot, a teremtő Urunkhoz való tartozás jelenti, az ha mi az vagyunk akinek Ő bennünket teremtett. Amikor így együtt imádkozva megyünk kereszttel és zászlóval, akkor azt üzenjük mindenkinek, hogy mi egy szőlőtőhöz tartozunk, Krisztushoz. Mi külön-külön és együtt is az övé vagyunk és belőle élünk.

Az egyházközségi hozzájárulásról

Itt az ősz, hamarosan elindulnak az egyházközségi hozzájárulást gyűjtő asszonyok, hogy áldozatos munkával felkeressék az egyházi adót fizetőket.

Tájékoztatásul közöljük a Magyar Püspöki Kar által meghatározott adó mértékét, amely ebben az évben 2800.- Ft keresőnként. Ez az összeg tájékoztató jellegű, kérjük, mindenki anyagi lehetőségeihez mérten támogassa egyházunkat. A támogatást több módon is befizethetik az egyházközséghez tartozók.

1. Közvetlenül a híveket felkereső hozzájárulást gyűjtőknek, akik a befizetett összegről nyugtát adnak.

2. Csekken, amely a gyűjtőktől vagy a plébánia irodán igényelhető.

3. A plébánia irodán Félix atyának. Ezúton is köszönjük a hozzájárulást szedő asszonyok áldozatos munkáját, és a hívek adományait, amellyel egyházunkat támogatják!

Csizmazia Zsolt

„Krisztusé legyen a szívük, a hazáé életük”

Az elmúlt héten hétfőn, október 6-án volt az aradi vértanúk emléknapja. A hős mártírok életüket adták hazájukért, utolsó szavaik mint imádságok szálltak az Úr felé.

Szolgáltam, szolgáltam, mindig csak szolgáltam.

És halálommal is szolgálni fogok. Forrón szeretett magyar népem és hazám, tudom, megértik ezt a szolgálatot.

Legyőztük a halált, mert bármikor készek voltunk elviselni azt.



(Damjanich János)

Tegnap hősök kellettek, ma mártírok... Így parancsolja ezt hazám.

(Dessewfy Arisztid)

Istenem, az újkor ifjúsága egész ember lesz-e? Árpádok dicső szentjei, virrasszatok a magyar ifjúság felett, hogy Krisztusé legyen a szívük és a hazáé életük.

(Kiss Ernő)

Milyen különös, hogy Haynau bíró is keresztény, és én is az vagyok. Csak az ördög keverhette így össze a kártyákat.

(Knézich Károly)

Krisztus keresztje és a bitófa oly rokon! És az isteni áldozat mellett oly törpe az én áldozatom!

(Láhner György)

Ki tehet arról, hogy ilyen a magyar sorsa? Krisztus keresztje tövében érett apostollá az apostolok lelke, és bitófák tövében kell forradalmárrá érni a magyar lelkeknek.

(Lázár Vilmos)

A világ feleszmél majd, ha látja a hóhérok munkáját.

(Leiningen –Westerburg Károly)

A mai világ a sátán világa, ahol a becsületért bitó, az árulásért hatalom jár. Csak egy igazi forradalom, a világ forradalmi embersége söpörheti el ezt az átkozott, meghasonlott világot.

(Schweidel József)

Nemsokára Isten legmagasabb ítélőszéke előtt állok. Életem parányi súly csupán, de tudom, hogy mindig Őt szolgáltam.

(Török Ignác)

Isten adta a szívet, lelket nekem, amely népem és hazám szolgálatáért lángolt.

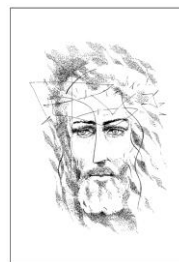
(Vécsey Károly)

Bruno Ferrero: Látogatás



Egy fiatalember minden nap délben bekukkantott a templom ajtaján és pár másodperccel később már ment is tovább. A plébános gyanakvóan kérdezte, hogy miért jött, mivel manapság már a templomban is lopnak. - Imádkozni jövök - válaszolta a férfi. - Imádkozni... Hogy tudsz ilyen gyorsan imádkozni? - Hát... mindennap benézek a templomba és annyit mondok: „Jézus, Jézsi vagyok”, aztán elmegyek. Rövid imádság, az igaz, de remélem, hogy az Úr meghallgat. Néhány nap múlva egy munkahelyi baleset következtében a fiatalembert fájdalmas törésekkel szállították kórházba. Többen voltak egy szobában. Érkezése teljesen átalakította az osztályt. Nemsokára az ő szobája lett a folyosó összes betegének találkozóhelye. Fiatalok és idősek ültek az ágya mellett és ő mindenkire rámosolygott, mindenkihez volt egy-egy kedves szava. A plébános is eljött meglátogatni és egy nővér kíséretében odament a fiatalember ágyához. - Azt mondták, hogy nagyon össze vagy törve, mégis vigaszt nyújtasz a többiek számára. Hogy vagy képes erre? - Annak az embernek köszönhetem ezt, aki minden nap délben eljön hozzám. Az ápolónő felbeszakította: - De hisz délben soha nem jön senki! - Ő, dehogynem. Mindennap eljön, benéz az ajtón és azt mondja: - Jézsi, Jézus vagyok -, és elmegy.

BöbeSanyi



„Engedjétek hozzám a gyermekeket...” (Lk. 18,16)



A nyári szünidő minden gyermek számára a lazítás és a kikapcsolódás ideje. Természetesen a jó ministráns soha nem pihen és nyáron is ellátja az Úr oltára körüli szolgálatokat.

A Tihanyban ministráló fiatalok még többet is tettek ezen a nyáron. Több mint egy tucat kicsi és nagy ministráns lepte el a templomot és az apátságot egy egész hétre, hogy játékosan de mégis komolyan ismerkedjenek egyházzal, annak tanításával, a ministrálás rejtelmével és természetesen saját templomukkal. Mindemellett nem hiányozhatott a ministráns feladatok gyakorlása és tökéletesítése. Végre mindenki kipróbálhatott minden szolgálatot. Szent Pál évéhez kapcsolódva mindenki alaposan megismerkedett az apostol életével és munkásságával. A csoportokba szerveződő fiatalok tudásukról

minden nap játékos vetélkedőben adtak számot. A játékról „felhevült” ifjak minden délelőtt végén –az Erzsébet kör jóvoltából- fagyival hűthették le magukat. Utolsó nap kisebb kirándulásra került sor Veszprémbe. Megtekintettük egyházmegyénk központját: a bazilikát, a Szent György és Gizella kápolnákat. Mindenki körében nagy sikert aratott az ostyasütő műhelyben tett látogatás. Az Egyházmegyei Múzeum megtekintése után szalonnasütést tartottunk Nemesvámos mellett, ami egy nagy focimeccsel végződött. Köszönet mindenkinek, aki bármilyen segítséget nyújtott ahhoz, hogy ifjú ministránsaink ismét közösséget alkothattak, vidáman és örömben lehettek együtt. Hiszem és remélem, hogy közelebb kerültek Jézus Krisztushoz, aki magához hív mindenkit, gyermeket és felnőtteket egyaránt.

Jeromos testvér

Megkezdődött az iskola, és megkezdődtek a ministráns foglalkozások is. Csütörtök délutánonként 17 órára az alsó tagozatosokat, szombaton este 19 órára a felsősöket hívjuk az apátság társalgójába. A kisebbeket elméleti és gyakorlati feladatok, játékok várják, a nagyobbak a már komolyabb beszélgetéseken vehetnek részt. Szeretettel várunk minden ministránst és leendő ministránst összejöveteleinkre.

Zsolti bácsi

1401. Szt. Anyos

Cserkészcsapat hírei:**Kedves Cserkészek!****Csapatunk ébredzik 1 éves mély álmából!****Kérjük azokat a csapattagokat, akik úgy gondolják,****– hogy szívesen lennének továbbra is ennek a megújuló közösségnek tagjai és még nem tették a szacscs@gmail.com e-mail címre küldjenek egy levelet, amelyben megírják adataikat (név, telefonszám, e-mail cím). Jelenleg 23-an gondoltuk úgy, hogy fontos nekünk ez a közösség, s nem hagyjuk szétesseni. Minden további információ a levelekből kiderül.****Bartus Sanyi**

A templom humora

Egy meleg júliusi hétköznap az esti szentmise liturgiája az egyetemes könyörgésekhez érkezett. A miséző atya felolvasta bevezető sorait, a lektor folytatta a könyörgések szövegével, a hívek pedig a melegtől és a fülledt levegőtől monoton hangon válaszolták: „Kérünk téged, hallgass meg minket!” A lektor a könyörgések felénél tartott, amikor egy éppen betévedő turista elővette fényképezőgépét, és a kórus alól szorgalmasan fotózni kezdett. A harmadik villanás után már a lektor is megelégedte a nevetlen viselkedést, és hangosan a mikrofonba mondta: - Megkérem, fejezze be a fényképezést! A melegtől eltikkadtt hívek gépiesen rávágták: - Kérünk téged, hallgass meg minket! E határozott és sokszoros kérésnek a turista sem tudott ellenállni, és azonnal kiosont a templomból, lektorunk pedig nevetéssel күszködve befejezte a könyörgéseket.

Cs. Zsolt

☀ **Házasságkötés**

2008. Szeptember 12. Szeles László és Nagy Andrea

2008. Október 4. Szák Róbert Mihály és Mráz Erzsébet

✝ **Keresztelés**

2008. júli. 26. Sára Kata (Végh Richárd és Egervári Katalin gyermeke)

2008. júli. 26. Boróka (Nagy Miklós és Végh Melinda gyermeke)

2008. szept. 28. Katinka Sára (Cszimazia Kenéz és Török Hanna gyermeke)

✝ **Halottaink**

Bede Mihály

(Dr. Muskó Ilona férje)

élt 70 évet

A Tihanyi
Római
Katolikus
Egyházközség
időszaki lapja

A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky Richárd
Szerkesztik:
Bartus Sándor
Cszimazia Zsolt
Cs. Török Hanna
Horváth Terézia



Tihanyi Bencés
Apátság

EGYEDÜL ...?

(Alapige: II.Timóteus 4,16-18.vk.)

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

Halottak napja előtt néhány héttel egyre többet gondolunk a már előttünk járókra, azokra, akik már megvívták végső harcukat. Különös jelentősége van azoknak a szavaknak és kijelentéseknek, amit valaki földi életének utolsó perceiben mond. A halál árnyékának völgyében hűséges marad-e elveihez, vagy egy utolsó tollvonással mindezt áthúzza? Érdeklődéssel olvassák sokan nagy emberek testamentumait, úgy gondolva, hogy az ő élettapasztalatuk, bölcsességük segíthet eligazodni ebben a kaotikus világban, s ők már tudnak valamit, amit mi még nem. Hiszen akkor talán átértékelődnek a dolgok, s kiderül, mi az, ami igazán fontos az emberi életben.

A II. Timóteusi levélben, különösen itt a 4. részben, Pál apostol búcsúszavait olvashatjuk, az ő hitvallását: **“ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam...”** és amit Timóteusnak és nekünk is örökösen hagy: **“hirdesd az igét, állj elő vele alkalmas és alkalmatlan időben...”** Ebben a rövid „értekezésben” essen tehát szó Pál apostol mártírhalála előtti utolsó biztatásáról, valamint annak üzenetéről. Három gondolati egységbe foglaljuk össze lényegét:



1. Egyedül volt Pál apostol a római birodalom fővárosában, ahol fogolyként arra várt, hogy bizonyosságot tehessen Mindenható Uráról. Gyakran meglátogatták munkatársai, hozták a gyülekezeteik köszöntését, többen mellette voltak hosszabb ideig is. Most mégis a csalódás hangja hallatszik: mindnyájan elhagyták. Ugye milyen hihetetlen, hogy még ő is megtapasztalta az elhagyatottság érzését. De mégis mennyire meg tudjuk érteni őt, hiszen mindannyian tapasztaltuk már valamilyen formában, hogy milyen egyedül lenni. Talán, mert elveszítettük, akiket szerettünk, s más nem pótolhatja őket. Talán megromlott a kapcsolatunk a családjunk tagjaival, s már lehetetlennek tűnik a kibékülés. Talán családban élünk, de oly távol egymástól, akár a csillagok... Nincs, aki megért, nincs aki szeret, nincs, aki megvigasztal, nincs, aki segít, **NINCS EMBEREM!** Ahogy hangzott egykor a Bethesda tavánál, hangzik ma is a sóhaj, kiáltás, vád annyi helyén a Földnek. Pál apostol egyedül van, de nem vádol: ne számítson ez bűnei közé. Gondoljunk csak bele, vajon a mi egyedüllétünk is ilyen megbocsátó, vagy épp ellenkezőleg?

Pál apostol ismerte a megbocsátás titkát. Igen, mert bár nem volt embere, mégsem volt egyedül.

2. De az Úr mellém állt, és megerősített. Milyen csodálatos, hogy nem azzal fejeződik be az utoljára megírt levél, hogy mindenki elhagyott. Milyen diadalmas ez a rövid "de" szócska, s milyen csodálatosan fejezi ki Isten munkáját az ember életében: tele voltam aggodalommal, de vigasztalása felüdítette lelkemet, büntetést érdemeltem, de Ő gyermekének fogadott, elcsüggedtem, de megújította reménységemet. Hogyan lehetséges ez? Hogyan lehetséges, hogy valakit elhagynak és mégsem érzi magát elhagyottnak? Úgy, hogy akit Isten szeret, akinek van Ura és Istene, az soha nem lehet magányos! Fizikailag lehet egyedül, de lelkileg nem lehet magányban. Ez nem kegyes szólam, hanem valóság. Isten arra teremtette az embert, hogy közösségekben éljen vele és embertársaival. A pokol, a kárhozat az, ha elhagyva az Istent egyedül maradunk. Hiszen az Istent elhagyó ember nem társa, inkább vetélytársa a másik embernek. De Isten nem a poklot kínálja nekünk, hanem az Ő országát azáltal, hogy Jézus alá szállt a poklokra. Jézus vállalta az Atyától való elhagyatottságot, hogy nekünk ne kelljen ennek kínját érezni, hogy mi ne legyünk elhagyottak. Ha Isten nélkül élünk, akkor tényleg egyedül vagyunk. De ennek nem kell így maradnia. Jézus eltörölte mindazt, ami elválaszt, ami kárhozatba dönt: a bűnt és a vétket. A lényegi kérdés azonban így hangzik, hogy hiszed-e ezt? Ha igen, akkor Te is átéled, hogy nem vagy egyedül, tiéd is lesz az ígéret. Persze vigyáznunk kell ezzel, hiszen ez nemcsak ígéret, hanem feladat is! A feladat világos és egyértelmű:

3. Légy embere annak, aki magányos és elhagyott. Igazán úgy lehetsz embere, úgy lehetsz segítsége, ha közvetítéd felé az örömhírt: nem kell a pokolban Isten nélkül élnie, mert van út az Istenhez.

Elmondhatod, mit jelent az, hogy az Úr megerősített, mit jelent az Isten tenyerén élni.

Biztosak lehetünk abban, hogy akkor hagyunk maradandó kincset az utókorra, ha arról teszünk bizonyosságot „alkalmas és alkalmatlan időben”, Aki bevisz az ő mennyei országába.

Jusson tehát eszünkbe a csüggedés pillanataiban az egyik énekünk megerősítő üzenete:

*„Lelkem teljes üdv a részed, Hagyd a bűt s a gondot el,
Légy vidám, ha meg-megérzed, Tenni kell még s túrni kell.
Gondold el: ki Lelke éltet, Milyen Atya mosolya,
Meváltód meghalt térted, Mit bánkódnál menny-fia?”*

REFORMÁTUS ISTENTISZTELETEINK RENDJE

Október 12-én, du. 2 órákor

Október 26-án, du. 2 órákor

*Október 31-én – REFORMÁCIÓ NAPJÁN
= de. 10 órákor*

November 9-én, du. 2 órákor

*November 23-án – ÚJBORI
ÚRVACSORAOSZTÁS – du. 2 órákor*

ÁLDÁST ÉS BÉKESSÉGET KÍVÁN:
CSÁSZÁR ATTILA REFORMÁTUS
LELKÉSZ